

[Ellemann-Jensen]

fra forligspartiernes side sagt: ja men kan I komme med nogle ændringsforslag, der kan ændre på det, så vil vi da gerne se på det. Det er vi kommet med her, og vi må gå ud fra, at de, der mener det alvorligt, at de vil begrænse de såkaldt utilsigtede virkninger, kan stemme for ændringsforslagene.

Hele denne sags forløb illustrerer det problem, der vitterlig eksisterer for øjeblikket, nemlig at en række af de aftaler om skattelove, som blev indgået i forårsforliget, sidder man og reelt udvalgsbehandler imellem regeringen og forligspartierne på forhånd, og når vi får det i udvalget til endelig behandling, kan vi ikke rokke ved det. Det er en gammelkendt ting. De samme bebrejdelser kan rejses imod næsten alle i denne sal. Men der er forskel på, om man laver den slags, når man sidder i regering sammen, eller når man sidder i en begrænset periode og skal lave et egentligt forlig sammen.

Det, vi oplever nu, er, at man i en meget langstrakt periode sidder og arbejder uden for folketinget med disse ting. Man kommer frem med tingene i sidste øjeblik, og de er dårligt forberedte, hvilket dette lovforslag er et eklatant eksempel på. Man må rette en appel til statsministeren om at vise så megen respekt for folketingets arbejde, at vi undgår denne situation, hvor tingene kommer for sent og for fastlåste frem. Ellers risikerer vi det, som formentlig sker i dag, at man ikke får en lovgivning vedtaget efter de hensigter, som lå i forliget.

Jeg kan meddele, at vi i venstre kan stemme for de ændringsforslag, som retsforbundet har stillet.

Hagen Hagensen (KF):

Siden man i december i fjor skærpede formuebeskatningen så meget, som man gjorde det fra forligspartiernes side, har vi søgt med alle til rådighed stående midler dog at få mildnelser ind i denne horrible skattestigning, der i mange tilfælde inddrager mere, end den pågældende person overhovedet har i indkomst. Det har været spildte Guds ord på Balle Lars, da det ikke er lykkedes venstre og os, der har stået sammen i denne sag, at komme igennem med noget som helst, og senest fik vi ved anden behandling af dette lovforslag nedstemt vore rimelige ændringsforslag.

Vi prøver nu én gang til, om der dog ikke skulle være så meget fornuft tilbage i dette ting, at man kan stemme for de af venstre og os stillede ændringsforslag ved tredje behandling, der mildner den meget hårde beskatning, en række skatteydere vil komme ud for. Der er grund til at stemme herfor, og vi opfordrer til at gøre det. Jeg tror ikke, at flere ord hjælper, kun en almindelig tilkendegivelse: tag dog at komme til fornuft og stem disse ændringsforslag igennem! Skulle dette ikke blive tilfældet, skal jeg sige, at vi også er rede til at stemme for de af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Vedtagelse af de ændringsforslag, vi her behandler, vil være en vældig god julegave fra folketinget til den fraværende arbejdsminister. Sandheden er nemlig, at disse forslag vil gavne beskæftigelsen i Danmark mere end samtlige de forslag, som arbejdsministeren har fremsat i al den tid, han har siddet i sit embede.

Forholdet er nemlig det, at den skærpelse af skatteløftet, man nu er i gang med at iværksætte fra forligspartiernes side, så ganske klart vil frarøve virksomhederne den arbejdskapital, som skal til, for at de kan oprette nye arbejdspladser. Så enkelt er det. Det er ikke sådan, som forligspartierne sikkert tror, at de generer nogle rige, væmmelige mennesker, ved at de nu kun kan spise én krydder om søndagen i stedet for, som de hidtil har været vant til, at spise 1 ½ krydder til deres søndagsmorgenkaffe. Det bliver der såmænd nok råd til for dem, dette forslag vedrører.

Nej, det, som man simpelt hen stjæler ved at skubbe skatteplyndringsgrænsen i vejret, sådan som man fra forligspartiernes side ønsker det, og som ændringsforslagene vil forhindre det, er såsæden, ikke bare fra landbrugsvirksomheder, men i allerhøjeste grad også fra industrivirksomheder rundt omkring i landet. I stedet for at skabe beskæftigelse, skabe dynamik, skabe initiativ i danske erhvervsvirksomheder nedlægger de i det eneste selvforsvar, der efterhånden er muligt over for disse meget høje skatteplyndringsgrænser, som man er ved at indføre, virksomheder, nedlægger arbejdspladser og investerer i statsobligationer, eventuelt emigrerer,